

Velikonoční čtení pro rodiče s dětmi

v rámci 40 dní s Bibli 2023

Úvod

Základní zvěstí křesťanství je víra v Ježíše Krista, který zemřel za naše hříchy a vstal z mrtvých. Tato zvěst tvoří i podstatnou část každého ze čtyř evangelií. A právě smrt a zmrtvýchvstání si připomínáme každý rok o Velikonocích. Každé ze čtyř evangelií nám ukazuje jeden pohled na tyto události. Je dobré, když si s dětmi o svátcích pravidelně připomínáme, co se o Velikonocích stalo a co pro nás znamená smrt i vzkříšení Pána Ježíše.

Letos bychom si proto s dětmi chtěli připomenout vyprávění o velikonočních událostech, a to podle Lukášova evangelia.

S malými dětmi můžete zkusit daný kousek příběhu převyprávět nebo přečíst z některé dětské Bible. Ale už s trochu většími dětmi můžete zkusit přečíst text přímo z evangelia – jako mezikrok může být čtení z tzv. Slova na cestu.

Ke každému textu je krátké zamyšlení a můžete si s dětmi o příběhu zkusit povídat, a třeba i jim říci, co pro vás Velikonoce znamenají.

Čtení je připraveno na každou neděli předvelikonočního období, Velký pátek a jednu neděli po Velikonocích.

Ke každému čtení je připraven nějaký úkol, který se vztahuje k textu. (Vybarvování a luštění.)

1. Připomínka Ježíšovy oběti

05.3. neděle

Čtení: *Poslední večeře:* Lk.22,7-23

Nastal den nekvašených chlebů, kdy měl být zabit velikonoční beránek. Ježíš poslal Petra a Jana a řekl jim: „Jděte a připravte nám beránka, abychom slavili velikonoční večeři.“ Oni mu řekli: „Kde chceš, abychom ji připravili?“ Řekl jim: „Když vejdete do města, potkáte člověka, který nese džbán vody. Jděte za ním do domu, do něhož vejde, a řekněte hospodáři: Mistr ti vzkazuje: Kde je světnice, v níž bych jedl se svými učedníky velikonočního beránka?“ A on vám ukáže upravenou velkou horní místnost; tam připravte večeři.“ Odešli a našli všechno, jak jim řekl, a připravili velikonočního beránka. Když nastala hodina, usedl ke stolu a apoštolové s ním. Řekl jim: „Velice jsem toužil jísti s vámi tohoto beránka dříve, než budu trpět. Neboť vám pravím, že ho již nebudu jíst, dokud vše nedojde naplnění v království Božím.“ Vzal kalich, vzdal díky a řekl: „Vezměte a podávejte mezi sebou. Neboť vám pravím, že od této chvíle nebudu pít z plodu vinné révy, dokud nepřijde království Boží.“ Pak vzal chléb, vzdal díky, lámal a dával jim se slovy: „Toto jest mé tělo, které se za vás vydává. To číňte na mou památku.“ A právě tak, když bylo po večeři, vzal kalich a řekl: „Tento kalich je nová smlouva zpečetěná mou krví, která se za vás prolévá.“ „Avšak hle, můj zrádce je se mnou u stolu. Syn člověka jde, jak je určeno, běda však tomu člověku, který ho zraňuje.“ A oni se začali mezi sebou dohadovat, který z nich je ten, kdo to učiní.

Zamyšlení:

Na Velikonoce si připomínáme smrt a vzkříšení Pána Ježíše, ale Pán Ježíš tehdy také slavil. Na památku vyjití z Egypta Židé každý rok slaví Velikonoce, a tak je slavil i Pán Ježíš s učedníky. Bylo to naposledy, co s učedníky večeřel. Už dřív je připravoval na to, že bude trpět a musí zemřít a nyní jim to říkal znovu. A pro ně i pro všechny své následovníky (a tedy i pro nás) ustanovil novou slavnost, které říkáme večeře Páně nebo večeře Pánova. Při ní společně jíme chléb a pijeme víno.

Chléb má připomínat, že Pán Ježíš musel trpět a že trpěl za nás.

Víno má připomínat krev Pána Ježíše, která tekla i kvůli nám a že proto nám může odpustit, co jsme udělali zlého.

Víno je také znamením nové smlouvy – starou smlouvu uzavřel Pán Bůh s Izraelci s Mojžíšem, novou smlouvu uzavírá Pán Ježíš s učedníky, a to

2. Modlitba za všech okolností

12.3. neděle

Čtení: *Getsemane a zatčení:* Lk.22,39-54 (Podle Slova na cestu)

Vyšel ven a podle svého zvyku se odebral na Olivetskou horu. Učedníci ho následovali. Když přišel na místo, řekl jim: „Modlete se, abyste nepodlehli pokušení.“ Sám se vzdálil, co by kamenem dohodil, padl na kolena a modlil se: „Otče, pokud chceš, odejmi ode mě tento kalich. Ať se však nestane má vůle, ale tvá!“ Tehdy se mu ukázal anděl z nebe a posiloval ho. Ve smrtelném zápasu se tedy modlil ještě vroucněji a jeho pot stékal na zem jako krůpěje krve. Když vstal od modlitby a přišel k učedníkům, zjistil, že pod tíhou zármutku usnuli. „Jak to, že spíte?“ řekl jim. „Vstaňte a modlete se, abyste nepodlehli pokušení.“ Ještě to ani nedořekl a byl tu houf lidí v čele s Jidášem, jedním z Dvanácti. Přistoupil k Ježíšovi, aby ho políbil, ale ten mu řekl: „Jidáši, zrazuješ Syna člověka polibkem?“ Jeho druhové pochopili, k čemu se schyluje. „Pane,“ vykřikli, „máme se bít mečem?“ Jeden z nich zasáhl veleknězova sluhu a usekl mu pravé ucho. „Nechte už toho!“ odpověděl Ježíš. Dotkl se jeho ucha a uzdravil ho. Tehdy Ježíš řekl vrchním kněžím, velitelům chrámové stráže a starším, kteří na něj přišli: „Jsem snad zločinec, že jste se na mě vypravili s meči a holemi? Denně jsem s vámi býval v chrámu, a ani jste se mě nedotkli. Ale toto je vaše chvíle – vláda temnoty.“ Tak ho zatkli a odvedli do domu nejvyššího kněze.

Zamyšlení:

Pán Ježíš věděl, co ho čeká, že to pro něj bude hodně těžké. S učedníky odešel na oblíbené místo (do zahrady, která se jmenovala Getsemane). Chtěl se tam modlit a prosil učedníky, aby se i oni za něho modlili. Ale učedníci byli tak unavení, že usnuli.

Pán Ježíš se modlil sám – prosil Pána Boha o sílu a byl by raději, kdyby nemusel zemřít, ale nevynucoval si to na Pánu Bohu. Podřídil se tomu, co chce Pán Bůh a přijal to těžké, co ho čekalo.

Co děláte, když máte před sebou nějakou těžkou zkoušku nebo když se něčeho bojíte? Nebo když jste nemocní? Vždy a za všech okolností se můžeme modlit. Pán Bůh nám může dát sílu do všech možných zkoušek a těžkostí – když jsme třeba zkoušeni ve škole, když nás něco bolí, když je nám smutno a podobně.

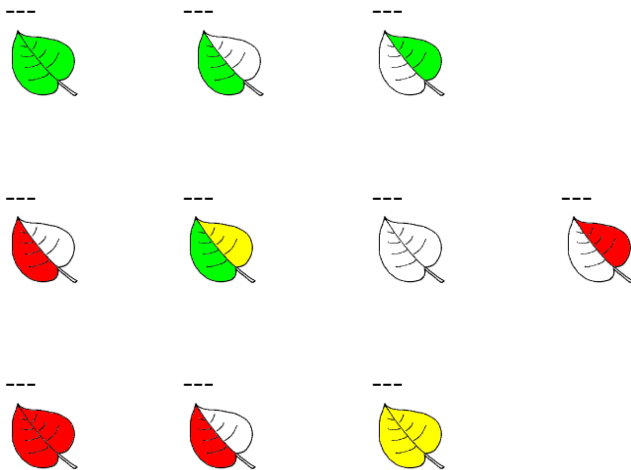
A můžeme se modlit nejen za sebe, ale i za druhé a naopak druzí (rodiče i kamarádi) se mohou modlit za nás.

Modlitba má úžasnou moc – spojuje nás s Pánem Ježíšem i nás může spojovat navzájem.

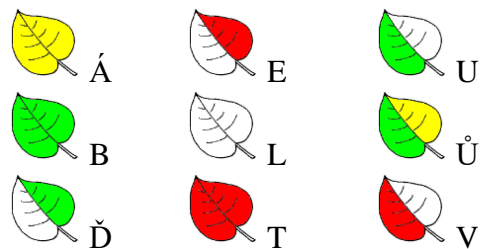
Když nás čeká něco těžkého nebo se rozhodujeme, o něčem důležitém, tak se můžeme:

Pán Ježíš si nevynucoval na Pánu Bohu to, co by chtěl, ale modlil se tak, jak to učil i učedníky:

Kódovací tabulka:

3. Zůstaňme věrní, Pán Bůh nám může odpustit

i selhání

19.3. neděle

Čtení: *Petrovo zapření:* Lk.23,31-34; 54-62 (Podle Slova na cestu)

Šimone, Šimone, hle, satan si vyžádal, aby vás třibil jako pšenici. Prosil jsem ale za tebe, aby tvá víra neselhala. Až se jednou obrátíš, posiluj své bratry.“ „Pane,“ zvolal Petr, „s tebou jsem připraven jít i do vězení, i na smrt!“ On mu však odpověděl: „Říkám ti, Petře, než ráno zakokrhá kohout, třikrát zapřeš, že mě znáš.“ Tak Ježíše zatkli a odvedli do domu nejvyššího kněze. Petr ho ale zpovzdálí následoval. Když uprostřed dvora zapálili oheň a sesedli se okolo, posadil se mezi ně i Petr. Jak seděl tváří k ohni, jedna služka si ho všimla, upřeně se na něj podívala a řekla: „Tenhle byl také s ním.“ On to ale zapřel: „Já ho neznám, ženo!“ Po chvílce si ho všiml jiný a řekl: „Ty jsi také jeden z nich.“ „Nejsem, člověče!“ opakoval Petr. Když uplynula asi hodina, začal někdo jiný tvrdit: „Tenhle s ním určitě byl také – vždyť je to Galilejec!“ Petr ale řekl: „Nevím, o čem mluvíš, člověče!“ A vtom, ještě než to dořekl, zakokrhla kohout. Pán se obrátil a podíval se na Petra. Ten si vzpomněl, jak mu Pán říkal: „Dříve než se ozve kohout, třikrát mě zapřeš.“ Vyšel ven a hořce se rozplakal.

Zamyšlení:

Stalo se Vám, že jste něco slíbili a pak jste to nedodrželi? A kolikrát jste třeba zlobili a pak jste slibovali, že to už neuděláte?

Petr si věřil, že zůstane věrný, ale nedokázal to. Zapřel Ježíše dokonce třikrát, ale když si to uvědomil, tak toho litoval. Plakal, protože si uvědomil, že nedodržel, co slíbil a bylo mu to moc líto. A víme, že Pán Ježíš mu odpustil a později se Petr stal vůdcem učedníků.

Také často opakujeme chyby a slibujeme a pak to nedodržíme. Důležité je, co uděláme, potom – litujeme toho?

Petr Pán Ježíše zapřel, ale pak toho litoval – v Bibli čteme o Pánu Ježíši:
Čtete po řádcích – nejprve červená písmena, pak modrá.

**JEESVTÉLHIŘŽÍECHVY, YOZNNJÁEVTÁAMK
VŽĚERNNÁÝMAHSŘPÍRCHAYVOEDDPLOIU VŠÝ,
TKÍAAŽODČÉINŠEŤPURJAEVNOÁSSTOLD**

Najdi 7 rozdílů:

Vybarvi:

4. Nespravedlivý soud

26.3. neděle

Čtení: *Ježíšův soud:* Lk.22,63-71; 23, 1-25

Muži, kteří Ježíše hlídali, posmívali se mu a bili ho; zavázali mu oči a ptali se ho: „Hádej, proroku, kdo tě uhodil.“ A ještě mnoha jinými slovy ho uráželi. Jakmile nastal den, shromáždili se starší lidu, velekněží a zákoníci, odvedli ho před svou radu a řekli mu: „Jsi-li Mesiáš, pověz nám to.“ Odpověděl jim: „I když vám to řeknu, neuvěříte. Položím-li otázku já vám, neodpovíte. Ale od této chvíle bude Syn člověka sedět po pravici všemohoucího Boha.“ Tu řekli všichni: „Jsi tedy Syn Boží?“ On jim odpověděl: „Vy sami říkáte, že já jsem.“ Oni řekli: „Nač ještě potřebujeme svědectví? Vždyť jsme to slyšeli z jeho úst.“

Tu povstalo celé shromáždění a odvedli ho k Pilátovi. Vznegli proti němu žalobu: „Podle našeho zjištění rozvrací tento člověk náš národ, brání odvádět císaři daně a prohlašuje se za Mesiáše krále.“ Pilát mu položil otázku: „Ty jsi král Židů?“ On mu odpověděl: „Ty sám to říkáš.“ Pilát řekl velekněžím a zástupům: „Já na tomto člověku žádnou vinu neshledávám.“ Ale oni na něj naléhali: „Svým učením pobuřuje lid po celém Judsku; začal v Galileji a přišel až sem.“ Jakmile to Pilát uslyšel, otázal se, zda je ten člověk z Galileje. Když se dověděl, že podléhá Herodově pravomoci, poslal ho k němu, protože Herodes byl právě v těch dnech také v Jeruzalémě. Když Herodes Ježíše spatřil, velmi se zaradoval; už dávno si ho totiž přál vidět, poněvadž o něm mnoho slyšel, a doufal, že uvidí, jak dělá nějaký zázrak. Kladl mu mnoho otázek, ale on mu na nic neodpovídal. Byli přítomni i velekněží a zákoníci a neústupně na něj žalovali. Tu se od něho Herodes se svými vojáky pohrdavě odvrátil, vysmál se mu, dal ho obléci ve slavnostní šat a poslal ho zase k Pilátovi. Toho dne se Herodes a Pilát stali přáteli; předtím totiž bylo mezi nimi nepřátelství. Pilát svolal velekněze, členy rady i lid a řekl jim: „Přivedli jste přede mne tohoto člověka, že pobuřuje lid; já jsem ho, jak vidíte, před vámi vyslechl a neshledal jsem na něm nic, z čeho jej obviňujete. Ani Herodes ne; vždyť nám ho poslal zpět. Je zřejmé, že nespáchal nic, proč by zasluhoval smrt. Dám ho na místě potrestat a pak ho propustím.“ Musel jim totiž o svátcích propustit vždy jednoho člověka. Ale oni všichni najednou křičeli: „Pryč s ním! Propuť nám Barabáše!“ To byl člověk, kterého uvrhli do vězení pro jakousi vzpouru ve městě a vraždu. Tu k nim Pilát znovu promluvil, neboť chtěl Ježíše propustit. Avšak oni křičeli: „Na kříž, na kříž s ním!“ Promluvil k nim potřetí: „Čeho se vlastně dopustil? Neshledal jsem

na něm nic, proč by měl zemřít. Dám ho zbičovat a pak ho propustím.“ Ale oni na něm s velkým křikem vymáhali, aby ho dal ukřižovat; a jejich křik se stále stupňoval. A tak se Pilát rozhodl jim vyhovět. Propustil toho, který byl vsazen do vězení pro vzpouru a vraždu a o kterého žádali; Ježíše vydal, aby se s ním stalo, co chtěli.

Shrnutí textu:

Zatčeného Ježíše přivedli nejprve před nejvyšší představitele židovského národa (před veleradu). Ti nechtěli uznat, že Ježíš je slíbený Mesiáš a chtěli ho nechat popravít, ale protože Judsku tehdy vládli Římané, nemohli to udělat sami. Proto odvedli Ježíše k Pilátovi, který vládl Judsku a měl moc odsoudit viníky k smrti.

Pilát Ježíše vyslyšel, ale nezjistil u něj žádnou vinu a zástupcům velerady řekl, že není žádný důvod, proč by měl nechat Ježíše popravít. Ale lidé začali křičet, aby Ježíše ukřižoval.

Bylo to těsně před Velikonocemi a bylo zvykem, že o svátcích byl propuštěn jeden vězeň. Pilát nabízel, že propustí Ježíše. Avšak lidé křičeli, aby jim propustil Barabáše, který čekal na trest za vraždu a na otázku, co má udělat s Ježíšem, tak křičeli víc a víc, aby ho dal ukřižovat.

A tak jim Pilát vyhověl – nechal propustit Barabáše a Ježíše vydal k ukřižování.

Zamyšlení:

Už se vám někdy stalo, že vás někdo obvinil z něčeho, co jste neudělali? Třeba, že jste něco rozbili, ale vy jste to nebyli? Nebo že o vás někdo říkal něco ošklivého, co není pravda? Když se nám něco takového stane, tak cítíme velkou křivdu a je nám z toho hodně smutno. A ještě horší je, když se proti nám postaví i naši kamarádi nebo někdo, koho máme rádi.

A všechno to se stalo Pánu Ježíši – byl nevinný, a přesto ho odsoudili. Pán Ježíš měl rád svůj národ, a přece musel poslouchat, jak lidé křičí „Ukřižuj ho!“ A to všechno vytrpěl kvůli nám.

A jak to je, když nespravedlivě obviní kamaráda? Dokážeme se ho zastat?

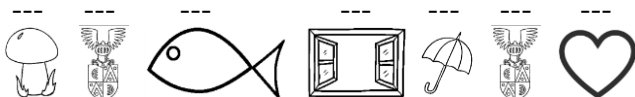
Pána Ježíše nejprve přivedli před:

Potom ho soudil římský místodržící:

Ten Ježíše poslal k judskému králi, který byl zrovna v Jeruzalémě a který se jmenoval:

Jak se jmenoval zločinec, kterého Pilát na Velikonoce propustil místo Ježíše: (samohláskám případně doplňte čárky)

5. Milost na poslední chvíli

02.4. Květná neděle

Čtení: *Ukřižování, lotři na kříži:* Lk.23,26; 32-43 (Podle Slova na cestu)

Když jej odváděli, zastavili nějakého Šimona z Kyrény, který šel z pole, a vložili na něho kříž, aby jej nesl za Ježíšem.

K popravě s ním vedli ještě další dva muže, zločince. Když přišli na místo zvané Lebka, ukřižovali ho tam, i ty zločince – jednoho po pravici a druhého po levici. Ježíš tehdy řekl: „Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co dělají!“ Vojáci zatím losovali o jeho šaty. Lid stál a díval se. Kromě jiných se mu vysmívali také vůdcové: „Jiné zachránil, tak ať zachráni sám sebe, když je to Mesiáš, ten Boží Vyvolený!“ Vojáci se mu posmívali také. Přistupovali, nabízeli mu ocet a říkali: „Zachraň se, jestli jsi židovský král!“ Visel nad ním totiž nápis: TOTO JE JEŽÍŠ, ŽIDOVSKÝ KRÁL. Jeden ze zločinců, kteří tam viseli, se mu vysmíval: „Když jsi Mesiáš, zachraň sebe i nás!“ Ten druhý ho však okřikl: „To se ani Boha nebojíš? Máš stejný trest jako on, ale my dostáváme spravedlivou odplatu za své skutky, kdežto tenhle nic zlého neudělal!“ Potom řekl Ježíšovi: „Vzpomeň si na mě, až přijdeš do svého království.“ Ježíš mu odpověděl: „Amen, říkám ti, dnes budeš se mnou v ráji.“

Zamyšlení:

Pána Ježíše popravili – byl to hrozný způsob smrti, bolelo to a trvalo to dlouho. Lidé se mu posmívali, ale Pán Ježíš se modlil i za ty, co mu ubližovali.

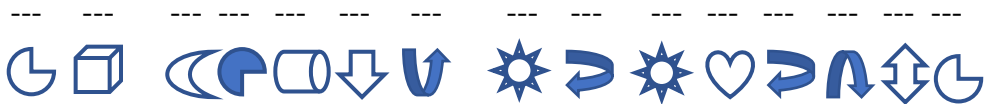
S ním umírali dva zločinci – oba věděli, že umírají, ale jeden se Ježíšovi posmíval, ale druhý uvěřil, že Ježíš je Mesiáš (Spasitel) a prosil ho o milost. Byla to pro něj poslední příležitost, žádné příště už pro něho nebylo.

Milost znamená, že dostaneme něco, co si nezasloužíme. Milost znamená, když je nám odpuštěn trest, i když jsme něco ošklivého provedli.

Ale abychom se mohli radovat, že jsme dostali milost, musíme o ni poprosit a odpuštění přijmout.

My nevíme, kdy pro nás bude „naposledy“, ale nemusíme čekat, až „nakonec“. Můžeme poprosit Pán Ježíše o odpuštění již dnes. – Už jsi poprosil Ježíše, aby si na Tebe vzpomněl, aby Ti odpustil?

Jeden ze zločinců dostal od Pána Ježíše milost na poslední chvíli
(pokračování v tajence)

Kódovací tabulka:

A			K			T	
Á			L			U	
Č			M			Ů	
D			N			V	
E			O			Y	
Ě			P			Z	
I			R			Ž	
Í			S				
J			Š				

6. Neboj se přihlásit k Ježíši

07.4. Velký pátek

Čtení: *Ježíšova smrt a pohřeb:* Lk.23,44-49; 50-56

Bylo už kolem poledne; tu nastala tma po celé zemi až do tří hodin, protože se zatmělo slunce. Chrámová opona se roztrhla vpůli. A Ježíš zvolal mocným hlasem: „Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha.“ Po těch slovech skonal. Když setník viděl, co se stalo, velebil Boha a řekl: „Tento člověk byl vskutku spravedlivý.“ A ti, kdo se v celých zástupech sešli na tu podívanou, když viděli, co se stalo, odcházeli bijíce se do prsou. Všichni jeho přátelé stáli opodál, i ženy, které Ježíše doprovázely z Galileje a všechno to viděly.

Členem židovské rady byl muž jménem Josef, člověk dobrý a spravedlivý, který nesouhlasil s jejich rozhodnutím a činem. Pocházel z židovského města Arimatie a patřil k těm, kdo očekávali království Boží. Ten přišel k Pilátovi a požádal ho o Ježíšovo tělo; sňal je z kříže, zavinul do plátna a položil do hrobu, vytesaného ve skále, kde ještě nikdo nebyl pochován. Byl pátek a začínala sobota. Ženy, které přišly s Ježíšem z Galileje, šly za ním; viděly hrob i to, jak bylo tělo pochováno. Potom se vrátily, aby připravily vonné masti a oleje. Ale v sobotu zachovaly podle přikázání sváteční klid.

Shrnutí textu:

Když Pán Ježíš umíral na kříži, staly se zvláštní věci – najednou se uprostřed dne udělala tma a také se v chrámu roztrhla opona, která zakrývala část chrámu, kam nikdo nesměl.

Pán Ježíš zemřel, zdálo by se, že je to úplný konec, ale setník (velitel vojáků), který velel popravě, viděl, co se dělo. A najednou pochopil, že je přítomný něčemu mimořádnému a pochopil, že Ježíš byl nevinný a nebál se to říci nahlas.

Pán Ježíš zemřel a bylo potřeba zařídit pohřeb. Překvapivě se toho ujal jeden ze členů židovské rady – jmenoval se Jozef a pocházel z města Arimatie. Víme o něm, že nesouhlasil s tím, jak rada Ježíše soudila a odsoudila, ale nevíme, jestli se toho jednání účastnil nebo ne. Jozef došel za Pilátem a poprosil ho, jestli může Ježíšovo tělo pohřbít. Pohřeb se odbyval narychlo, protože se blížila sobota, kdy se nesmělo nic dělat. Ženy se zpozvdálí dívaly, kam Ježíše pohřbili.

Zamyšlení:

Setník i Jozef z Arimatie ukázali odvahu. Přiznat, že odsouzený člověk byl nevinný a dát najevo, že si vážím popraveného, kterého mí kolegové odsoudili, bylo hodně odvážné.

Může se stát, že naši kamarádi mluví o Pánu Ježíši špatně nebo se posmívají, že někdo věří v Pána Ježíše. Budeme mít odvahu se k Pánu Ježíši přihlásit? Dokážeme říci, že Pánu Ježíši věříme?

Osmisměrka:

Pokud v následující tabulce najdeš a vyškrtneš všechna slova ze seznamu vpravo a přečteš zbývající písmenka, zjistíš jména dvou mužů z židovské velerady, kteří se postarali o Ježíšův pohřeb. (Druhé jméno je uvedeno jen v Janově evangeliu.)

Slova se v tabulce mohou skrývat jak v řádcích a sloupcích, tak i v úhlopříčce. O to oběma směry.

H	R	O	B	T	J	O	Z	E	S
Z	F	M	P	L	Á	T	N	O	V
Z	A	A	A	Y	R	L	B	I	Z
K	K	H	N	S	M	O	I	É	K
Í	Á	E	R	E	T	A	L	P	Ř
N	Ž	M	T	A	D	Ě	T	O	Í
L	I	Í	E	Á	D	Ě	E	H	Š
E	A	N	Ř	N	P	A	L	Ř	E
C	I	K	A	K	O	D	É	E	N
M	A	T	O	G	L	O	G	B	Í

KŘÍŽ	POHŘEB
HROB	KÁMEN
ZAHRADA	PLÁTNO
ŽENY	MAST
PÁTEK	CELNÍK
SOBOTA	VZKŘÍŠENÍ
NEDĚLE	GOLGOTA
ANDĚLÉ	PILÁT

7. Ježíš žije, vyprávěj to ostatním

09.4. Velikonoční neděle

Čtení: *Prázdný hrob:* Lk.24,1-12 (Podle Slova na cestu)

Brzy ráno prvního dne v týdnu vzaly připravené vonné masti a vydaly se s dalšími ženami ke hrobu. Našly však kámen odvalený od hrobu, a když vešly dovnitř, nenašly tělo Pána Ježíše. Nevěděly, co si o tom myslet, když vtom před nimi stanuli dva muži v zářícím rouchu. Vylekané ženy sklonily tváře k zemi, ale oni jim řekli: „Proč hledáte živého mezi mrtvými? Není tu, vstal! Vzpomeňte si, jak vám ještě v Galileji říkal: „Syn člověka musí být vydán do rukou hříšných lidí a být ukřižován, ale třetího dne vstane z mrtvých.““ Tehdy si vzpomněly na jeho slova, a když se vrátily od hrobu, vyprávěly to všechno jedenácti učedníkům i všem ostatním. Byly to Marie Magdaléna, Johana, Marie Jakobova a ostatní, které byly s nimi. Řekly to apoštolům, ale oni ta slova považovali za tlachání a nevěřili jim. Petr však vstal a rozběhl se ke hrobu. Když se naklonil dovnitř, spatřil tam jen plátna. Vrátil se tedy domů v údivu nad tím, co se stalo.

Zamyšlení:

Předchozí příběhy byly hodně smutné. Pro přátele a příbuzné Pána Ježíše to muselo být hodně těžké a asi se cítili hrozně. Ještě nevěděli, že smrt není konec všeho. Jaké muselo být překvapení, když ženy našly prázdný hrob. A co teprve, když jim andělé zvěstovali, že Ježíš žije. Jaká to musela být radost! Ale kdyby ženy andělům neuvěřily, tak zůstaly smutné.

Ženy si to nenechaly pro sebe a rozběhly se za učedníky a vyprávěly jim o tom, že Ježíš žije. Učedníci ani ostatní, kteří to slyšeli, tomu nechtěli uvěřit.

Kdybychom si o Velikonocích připomínali jen Ježíšovu smrt, bylo by to hodně smutné. Abychom se mohli radovat, že Ježíš žije, musíme tomu uvěřit. Radujme se, že Ježíš žije – nepřipomínáme si jen někoho, kdo žil a zemřel, ale někoho, kdo žil, zemřel a vstal z mrtvých.

Máme živého Pána!

Nestyďme se a vyprávějme to lidem kolem nás, i když nám třeba neuvěří.

www.deti.vira.cz

✂

Osmisměrka:

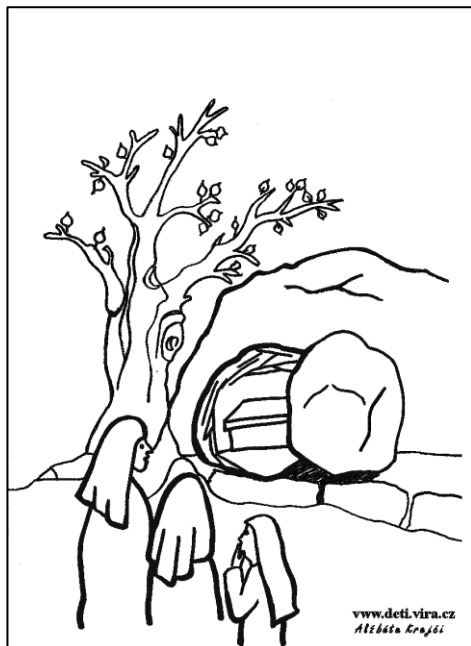
Pokud v následující tabulce najdeš a vyškrtneš všechna slova ze seznamu vpravo a přečteš zbývající písmenka, zjistíš jména žen, které přišly v neděli vzkříšení k Ježíšovu hrobu. (Podle Lukášova evangelia.)

Slova se v tabulce mohou skrývat jak v řádcích a sloupcích, tak i v úhlopříčce. O to oběma směry.

M	A	R	Á	N	O	R	I	K	J
E	M	I	O	A	A	G	D	Í	E
A	L	C	P	U	L	E	K	N	D
L	N	Í	L	A	C	Á	J	T	E
O	Ě	N	Á	R	M	H	K	E	N
H	A	D	T	E	A	R	O	S	Á
N	Ž	E	N	Y	S	O	A	M	C
A	P	Č	A	A	T	B	R	I	T
E	J	U	A	K	I	U	B	O	V
Í	N	E	Š	Í	Ř	K	Z	V	A

MASTI	RÁNO
KÁMEN	ŽENY
HROB	ANDĚL
PLÁTNA	SKÁLA
ROUCHO	SETNÍK
PETR	VZKŘÍŠENÍ
UČEDNÍCI	
JEDENÁCT	

Vybarvi:

8. Poznej živého Ježíše

16.4. Neděle po vzkříšení

Čtení: *Cesta do Emauz a Ježíšovo zjevení:* Lk.24,13-49

Téhož dne se dva z nich vydali do vesnice jménem Emauzy, vzdálené od Jeruzaléma šedesát honů, a povídali si o všem, co se stalo. Zatímco si povídali a probírali to, sám Ježíš se přiblížil a připojil se k nim. Něco však bránilo jejich očím, aby ho poznali. Ježíš se jich zeptal: „O čem si to cestou povídáte, že jste tak smutní?“ Jeden z nich, jménem Kleofáš, mu odpověděl: „Ty jsi snad jediný návštěvník Jeruzaléma, který neví o tom, co se tam v těchto dnech stalo!“ „O čem?“ zeptal se jich. „O Ježíši Nazaretském,“ odvětili. „Byl to prorok mocný ve skutcích i slovech před Bohem i přede vším lidem. Vrchní kněží a naši vůdcové ho vydali, aby byl odsouzen k smrti, a nechali ho ukřižovat. My jsme ale doufali, že to je on, kdo má vykoupit Izrael. Navíc je to už třetí den, co se to všechno stalo. Také nás překvapily některé z našich žen. Ráno byly u hrobu a nenašly jeho tělo. Pak přišly a říkaly, že dokonce měly vidění. Andělé jim prý řekli, že žije. Někteří z našich šli ke hrobu a našli všechno tak, jak to ženy vyprávěly, ale jeho neviděli.“ Tehdy jim řekl: „Jak jste nechápaví! Jak je vám zatěžko věřit všemu, co pověděli proroci! Copak to všechno nemusel Mesiáš vytrpět, než vejde do své slávy?“ Počínaje Mojžíšem a všemi proroky jim pak vykládal, co o něm bylo napsáno ve všech Písmech. Když došli k vesnici, do níž mířili, naznačil, že půjde dál. Oni ho však přemlouvali: „Zůstaň s námi, už se připozdívá; chýlí se už k večeru.“ Šel tedy dovnitř, že s nimi zůstane. Když byli za stolem, vzal chléb, požehnal, lámal a podával jim. Vtom se jim otevřely oči a poznali ho, ale on jim náhle zmizel. Tehdy jeden druhému řekli: „Copak nám nehořelo srdce, když s námi na cestě mluvil a otvíral nám Písma?“ Ihned vstali a vrátili se do Jeruzaléma. Tam našli oněch jedenáct shromážděných s ostatními, jak říkají: „Pán opravdu vstal z mrtvých. Ukázal se Šimonovi!“ Vyprávěli jim tedy, co se jim stalo na cestě a jak se jim dal poznat při lámání chleba. Ještě neskončili svoje vyprávění a tu sám Ježíš stál mezi nimi a pozdravil je: „Pokoj vám!“ Velice se lekli; domnívali se, že se jim zjevil nějaký duch. Avšak on je pokáral: „Co se lekáte a proč si vymýšlíte takové věci? Podívejte se na moje ruce a nohy, jsem to opravdu já. Můžete si na mne sáhnout, nejsem duch, ten nemá tělo z masa a kostí.“ Při těch slovech jim ukázal rány po hřebecích na rukou i na nohou. Jeho žáci tomu stále nemohli uvěřit, připadalo jim to příliš krásné, než aby to mohla být pravda. Požádal je tedy: „Máte tu něco k jídlu?“ Podali mu pečenou rybu a plástev

među a on to s nimi snědl. Pak jim řekl: „Vzpomeňte si! Když jsem býval s vámi, často jsem vám připomínal, že se musí naplnit všechno, co je o mně předpověděno u Mojžíše, Proroků a v Žalmech.“ A tak je dovedl k tomu, že konečně porozuměli slovům Bible, která o něm hovořila. Pak pokračoval: „To všechno ukazovalo k tomu, že předpověděný Mesiáš musí mnoho vytrpět, zemřít a třetího dne vstát z mrtvých. A nyní se lidé všech národů musí dovědět, že on má právo odpouštět hříchy a moc změnit jejich život. Začne se to rozhlašovat nejprve v Jeruzalémě. Vy budete dosvědčovat všechno, co se událo a čeho jste byli svědky. A já vám pošlu Ducha svatého, kterého vám slíbil můj Otec. Čekajte v Jeruzalémě, pokud vás Bůh nevybaví touto mocí.“

Shrnutí textu:

Dva z Ježíšových přátel se vydali do vesnice Emauzy. Cestou se k nim Ježíš připojil, ale oni ho nepoznali. Vysvětlovali mu, proč jsou smutní. Vyprávěli mu o ukřižování i o tom, co jim ženy tvrdily – že Ježíš žije. Prý jim to řekli andělé.

Pán Ježíš jim naopak vysvětloval, že se tím vším se naplnily sliby proroků a mluvil s nimi o tom, co všechno bylo o Mesiášovi napsáno v Písmu.

Přátelé tím byli tak zaujatí, že ho pozvali, aby s nimi zůstal na noc. Teprve, když požehnal chlebu, lámal ho a rozdával, poznali, že je to Ježíš, ale on jim náhle zmizel.

Rychle se vydali zpátky do Jeruzaléma a divili se, že ho nepoznali již cestou.

V Jeruzalémě jim jedenáct učedníků také potvrdilo, že Ježíš žije a že se ukázal Šimonovi a oni jim na oplátku vyprávěli o své cestě s Ježíšem.

A najednou byl Ježíš uprostřed nich. Lekli se, jestli to není jeho duch. Ale Ježíš jim ukázal rány po hřebecích a jedl před nimi, aby jim dokázal, že je skutečný. A znovu jim vysvětloval, že jeho smrt i zmrtvýchvstání bylo předpověděno v Písmu.

Nakonec jim dal úkol – i ostatní lidé, dokonce i lidé mimo židovský národ, se musí dozvědět, že Ježíš odpouští hříchy a že žije. Mají svědčit o tom, co všechno se stalo a čeho byli svědky. A slíbil jim Ducha svatého, na něhož mají počkat v Jeruzalémě.

Zamyšlení:

Učedníci ani další Ježíšovi následovníci nemohli uvěřit tomu, co jim ženy zvěštovali: „Ježíš žije!“ V evangeliích máme popsáno, jak se Pán Ježíš

postupně ukázal různým lidem, ale ani tak ho někteří nemohli poznat a jiní tomu stále nemohli uvěřit – mysleli si například, že vidí ducha. Ale Pán Ježíš jim dovolil, aby si na něj sáhli a také s nimi jedl, aby ukázal, že není duch, ale že má živé tělo. A navíc, jak dvojici poutníků do Emauz, tak potom shromážděným učedníkům připomínal, že jeho smrtí i vzkříšením se naplnily sliby zapsané v tehdejší Bibli.

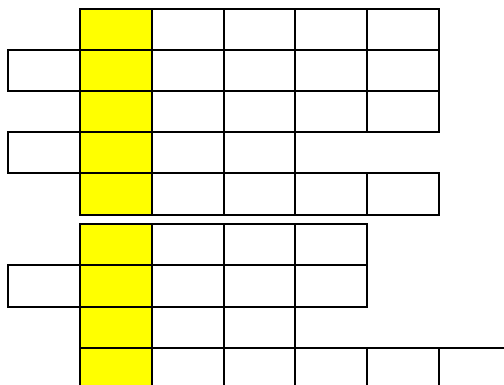
Pán Ježíš jim navíc dal úkol: „Musí se to dozvědět i další lidé a vy jim o tom budete vyprávět.“ Také jim slíbil, že pošle Ducha svatého, který jim bude pomáhat.

My už se sice nemůžeme setkat s Ježíšem tak, abychom si na něj mohli sáhnout, ani s námi nemůže jíst, ale můžeme si o těchto příbězích číst, a je na nás, jestli tomu uvěříme. Jako učedníkům se nám může stát, že třeba budeme pochybovat, ale ostatní křesťané nás mohou povzbuzovat ve víře, a naopak my můžeme v této víře povzbuzovat druhé.

A také můžeme vírou získat Ducha svatého. Pána Ježíše můžeme poznávat v Bibli. Můžeme s ním mluvit v modlitbě a věříme, že Ježíš půjde s námi, jako šel s těmi poutníky do Emauz.

Vylušti křížovku:

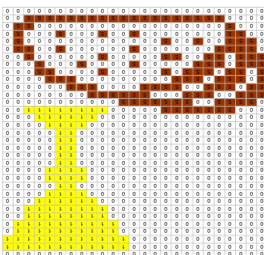
učedník, který zradil Ježíše
 voják pod křížem
 nejdelší Biblická kniha
 večeře Páně je chléb a...
 původní jméno apoštola Petra
 kdo přišel ráno první ke hrobu
 římský místodržící - soudce
 milovaný učedník
 kam šli učedníci, s nimiž šel Ježíš

Vylučnění:

1) Připomínka Ježíšovy oběti

obrázek

2) Modlitba za všech okolnosti

modlit

bud' vile Tva

3) Zůstaňme věrni, Pán Bůh nám může odpustit i selhání
Jestliže vyznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý,
že nám hříchů odpouští a očisťuje nás od každé nepravosti.

4) Nespravedlivý soud

a) židovskou radu

b) Pilát

c) Herodes

d) Barabáš

5) Milost na poslední chvíli

Ty můžeš poprosit o odpuštění již dnes

6) Neboj se přihlásit k Ježíši

Jozef z Arimatie, Nikodém

7) Ježíš žije, vyprávěj to ostatním

Marie Magdalena, Johana, Marie Jakubova

8) Poznej živého Ježíše

Ježíš žije